

UZASADNIENIE

**wyroku z dnia 17
czerwca 2020 r.**

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 1104/19

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany
oskarżonemu
(ewentualnie zarzucany,
jeżeli czynu nie
przypisano)

1.1.

S. M.

Oskarżony S. M. był ojcem Z. M., urodzonej w dniu (...) Córka oskarżonego mieszkała z jego byłą partnerką K. N.. Wyrokiem z dnia 16 października 2015 r. Sądu Rejonowego w Legionowie zostały podwyższone alimenty na rzecz córki oskarżonego do kwoty 500 złotych miesięcznie. Oskarżony od dnia 4 stycznia 2019 r. nie łożył tych alimentów, egzekucja była bezskuteczna. Oskarżony w tym czasie był zdrowy i zdolny do pracy, pracował dorywczo, zarabiał niestaloną kwotę miesięcznie, nie miał innych osób na utrzymaniu. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ z dnia 7 lipca 2014 r. oskarżony został

		<p>uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Następnie kara ta została zarządzona do wykonania. Oskarżony odbył tę karę w okresie od dnia 10.09.2017 r. do dnia 8.05.2018 r. Oskarżony nie wpłacił na rzecz córki żadnej należności aż do dnia 18 października 2019 r., gdy wpłacił 300 złotych.</p> <p>Córka oskarżonego pozostawała na wyłącznym utrzymaniu jej matki, która pracowała i zarabiała około 2.000 złotych miesięcznie, otrzymywała świadczenia socjalne i korzystała z pomocy matki. Uchylanie się oskarżonego od łożenia alimentów naraziło uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Oskarżony był ojcem Z. M. i miał na jej rzecz łożyć alimenty w kwotach po 500 złotych miesięcznie.</p> <p>Oskarżony uchylał się od łożenia tych alimentów w okresie od dnia 4 stycznia 2019 r. do dnia 18 września 2019 r.</p>	<p>Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, Zeznania K. N., Odpis wyroku. Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, Zeznania K. N.,</p>	<p>k.39, k.8,84v, k.10. k.39, k.8,84v, k.3,</p>	

Oskarżony odbył karę co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne i w ciągu 5 lat od odbycia tej kary dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu.	pismo Komornika. Odpis wyroku, Obliczenie kary.	k.81, k.82.	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.	S. M.	Czyn z aktu oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Niemożliwość wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego.	Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego.	k.39.	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego w wiarygodnej części. Zeznania K. N.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której podał, że niełożył zasądzonych na rzecz córki alimentów, a ponadto nie miał stałej pracy. Ta część wyjaśnień	

		oskarżonego znajduje bowiem potwierdzenie w zeznaniach K. N. (k.8,84v). Zeznania pokrzywdzonej zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, treści wyroku (k.10) i piśmie Komornika (k.3).	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2	Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której podał, że podejmował wszelkie możliwe starania by spłacać alimenty, gdyż są w tej części nielogiczne, nierzeczowe oraz pozostają w sprzeczności z zeznaniem K. N. i pismem Komornika (k.3). Oskarżony wiedział ile wynosiły alimenty, powinien zatem wyliczyć sobie ile pieniędzy musiał zarobić by przy uwzględnieniu wydatków i kosztów własnego utrzymania przesłać kwotę 500 złotych na rzecz córki	

		miesięcznie. Oskarżony w tym czasie był zdrowy, zdolny do pracy i nie miał innych osób na utrzymaniu. Miał zatem obiektywną możliwość wywiązania się z nałożonego obowiązku w całości.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I. art. 209 § 1 i 1 a k.k.	S. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Dla przyjęcia, że zachowanie sprawy realizuje znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 209 § 1a k.k. konieczne jest, aby sprawca naraził osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W niniejszej sprawie tak niewątpliwie było, gdyż córka oskarżonego znajdowała się na wyłącznym utrzymaniu jej matki. Matka pokrzywdzonego zarabiała do 2.000 złotych miesięcznie (k.84v), korzystała ze świadczeń społecznych i pomocy			

matki. W tym czasie oskarżony nie dokonał ani jednej wpłaty na rzecz córek (k.3), a był osobą zdrową, nie miał innych osób na utrzymaniu i pracował dorywczo. Niewątpliwie oskarżony w całym okresie wskazanym w zarzucie nie łożył alimentów w kwotach wynikających z wyroku, podnieść należy, że córka oskarżonego miała potrzeby życiowe, których oskarżony w żaden sposób nie zaspakajał. Okres uchylania się od łożenia alimentów trwał około 9 miesięcy.

Podkreślić należy, że była partnerka oskarżonego podejmowała zatrudnienie, co wiązało się ze znacznym wysiłkiem i poświęceniem. W tym czasie oskarżony musiał mieć dochody, skoro był w stanie przeżyć i zaspakajać swoje potrzeby. Gdyby córka oskarżonego musiały liczyć tylko na jego pomoc, nie zaspokoiłaby nawet podstawowych potrzeb. Przemawia to więc za uznaniem, iż uprawniona do alimentacji znajdowała się w sytuacji narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W wyżej wymienionym okresie uchylania się od łożenia alimentów oskarżony mógł świadczyć pracę, miał możliwości zarobkowania.

Należy zwrócić uwagę, że istota przestępstwa niealimentacji polega na tym, że niemożność zaspokojenia potrzeb życiowych następuje na skutek uchylania się od obowiązku opieki przez jedną z osób zobowiązanych, nawet jeśli uprawiony ma zaspokojone wszystkie podstawowe potrzeby na skutek zwiększonego wysiłku innej osoby. W tej sytuacji nie można uznać, że utrzymywanie córki oskarżonego przez jej matkę zwalniało oskarżonego z obowiązku alimentacyjnego.

Niewątpliwie natomiast zdolności zarobkowe oskarżonego były zmniejszone, przez to, że nie miał stałej pracy, ale jego sprawność fizyczna nie była ograniczona i nie miał innych osób na utrzymaniu.

Czyn oskarżonego powinien być uznany za występki stypizowany w art. 209 § 1a k.k., gdyż uchylał się od łożenia alimentów, określonych orzeczeniem Sądu, zaległość alimentacyjna przekroczyła 3-krotność miesięcznych świadczeń, wskutek czego córka oskarżonego została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

<p>Oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ z dnia 7 lipca 2014 r., za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby (k.81) Następnie kara ta została zarządzona do wykonania (k.70). Oskarżony odbył tą karę w okresie od dnia 10.09.2017 r. do dnia 8.05.2018 r. (k.82). Nie może zatem budzić wątpliwości, że oskarżony dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>S. M.</p>	<p>I.</p>	<p>8 miesięcy pozbawienia wolności</p>	<p>Oskarżony ma 37 lat, jest kawalerem, zdobył wykształcenie zawodowe, ma na utrzymaniu córkę obecnie w wieku 12 lat, był siedem razy karany (k.128).</p> <p>Jednym z podstawowych celów kary jest przekonanie oskarżonego</p>

i ogółu społeczeństwa, że popełnienie przestępstwa nie jest opłacalne i wiąże się z tym różnego rodzaju represje i ewentualnie konieczność naprawienia wyrządzonej szkody. Celem kary jest także kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych i słuszych interesów innych osób oraz wskazywanie, że reguły współżycia społecznego wykluczają dopuszczalność uchylania się od utrzymania osób najbliższych.

Niewątpliwie okolicznościami obciążającymi jest brak jakichkolwiek wpłat ze strony oskarżonego na rzecz córki w okresie ujętym zarzutem, działanie umyślne i narażenie córki na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych oraz karalność oskarżonego (k.70). W realiach niniejszej sprawy jedyną okolicznością łagodzącą jest to, że oskarżony nie miał stałej pracy (k.39) i stosunkowo niedługi okres uchylania się od łożenia alimentów.

Karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz zdolną spełnić swe cele prewencji indywidualnej i ogólnej za przestępstwo uchylania się przez oskarżonego od łożenia alimentów na rzecz

		córki powinna być kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę treść art. 69 § 1 k.k. wykonanie tej kary nie może być warunkowo zawieszona.
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	Oskarżony nie ma stałej pracy, a po uprawomocnieniu się wyroku może odbywać karę izolacyjną, ponadto powinien spłacać alimenty, a obowiązek alimentacyjny trwać będzie jeszcze co najmniej 6 lat, jeśli nie ulegną zmianie okoliczności faktyczne ani prawne sprawy.	

1.Podpis	
-----------------	--